9. அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள்

1972-ம் ஆண்டு வனவிலங்கு (பாதுகாப்புச்) சட்டம் (மத்திய சட்டம் 53/1972) தமிழ்நாட்டிலும் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்பதுகுறித்து.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN: Sir, I move—

" WHEREAS this Assembly considers that it is desirable to have a uniform law throughout India for the protection of wild animals and birds and for all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto;

AND WHEREAS the subject-matter of such a law is relatable mainly to entry 20 (Protection of wild animals and birds) of List 11 of Seventh Schedule to the Constitution of India;

AND WHEREAS in pursuance of resolutions passed under clause (1) of Article 252 of the Constitution of India by all the Houses of the Legislatures of the States of Andhra Pradesh, Bihar, Gujarat, Haryana, Himachal Pradesh, Madhya Pradesh, Manipur, Rajasthan, Uttar Pradesh and West Bengal to the effect that the matters aforesaid should be regulated in those States by Parliament by law, the Parliament has enacted the Wild Life (Protection) Act, 1972 (Central Act 53 of 1972) :

AND WHEREAS it appears to this Assembly to be desirable that the aforesaid Wild Life (Protection) Act, 1972 should be adopted in the State of Tamil Nadu;

NOW THEREFORE, in exercise of the powers conferred by clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly hereby resolves that the Wild Life (Protection) Act, 1972 (Central Act 53 of 1972) should be adopted in the State of Tamil Nadu. "

***திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் வன விலங்குகளின் பாதுகாப்புத் தொடர்பாக, இந்தியா பூராவிலும் ஒரே முறை, ஒரே நிலை இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, அரசியல் சட்டவிதிகளை உரிய முறையில் திருத்தம் செய்கின்ற வகையிலும், மற்ற மாநிலங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதைப் போன்று நமது அவையிலும் அதனை நிறைவேற்றக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 13] *[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]*

நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே வனவிலங்குகள் வேகமாகக் குறைந்து வருகின்றன. இப்படி வேகமாகக் குறைந்து வருகிற வனவிலங்குகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை வனவிலங்கு சரணாலயம் என்று அறிவிப்பது மட்டுமல்ல, வனவிலங்கு சரணாலயங்களுக்கு என்று அமைந்துள்ள விதிகளை, சட்ட முறைகளை மாநிலத்தில் எங்கெங்கே வனவிலங்குகள் உறைகின்றனவோ அங்கெல்லாம் பயன்படுத்துகிற வகையில் நடைமுறையில் செய்தால்தான் அவை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும். வனவிலங்குகள் நல்லமுறையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் காடுகள் தேவை. காடுகளைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் இன்றைக்கு நாம் இருக்கிற நிலை கண்டு மெத்த வேதனையோடு சொல்வேன்.

அகில இந்திய அளவில் இன்றைக்கு மாநிலத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 33 சதவிகிதம் குறைந்தபட்சம் காடுகள் இருக்க வேண்டுமென்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நிலையாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் பல ஆண்டுகளுக்கு முந்தி எடுக்கப்பட்ட கணக்கின்படி 16 சதவிகிதம் அளவுக்குத்தான் தமிழ்நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் காடுகள் இருக்கின்றன. இருக்கின்ற காடுகளை நாம் காப்பாற்றிக்கொள்ள என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்கிற கேள்விகளை எழுப்பினால் நாம் வருத்தப்படக்கூடிய பதிலாக, விடையாகத்தான் கிடைக்கிறது. இந்த நிலையை நாம் மாற்ற வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய காடுகள் எல்லாம் வெகுவேகமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் காட்டின் ஒரு பகுதியை ரெவின்யூ பாரஸ்ட் என்றும் இன்னொரு பகுதியை ரிசர்வ் பாரஸ்ட் என்றும் வைத்திருக்கிறோம். ரெவின்யூ பாரஸ்ட்டுகளுக்குள்ள விதிகள் ரிசர்வ் பாரஸ்டில் பயன்படுத்துவதில்லை. அங்கிருக்கிற மக்கள் காடுகளை அழிக்கிறார்கள். அழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஜவ்வாது மலை வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கே மழையைக் கொடுக்கின்ற சாதனமாக இருக்கிறது. ஜவ்வாது மலையை இன்றையதினம் பார்க்கிறவர்கள் எல்லாம் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். ஜவ்வாது மலையின் பெரும் பகுதி அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. வன மகோத்சவம் என்று கொண்டாடுகிறோம். படாடோபமாக ஒரு மரத்தை நடுகிற

விழாவை நாம் நடத்துகிறோமே தவிர வனத்திலுள்ள மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு, அழிக்கப்படுவதை நாம் கவனிக்காமலே இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். சிங்காரபேட்டை, ஆலங்காயம், காவலூர் வரை 36 மைல்களுக்கு இருந்த காடுகள் அப்படியே அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ரெவின்யூ அமைச்சரும், மின்சாரத்துறை அமைச்சரும் பார்த்தார்கள். அப்படியே மரங்களை எரித்து விடுகிறார்கள். எரிந்த மரங்கள் சாம்பலாகி விடுகின்றன. அங்கே முதல் வருஷம் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அடுத்த மழையில் மண் அடித்துக்கொண்டு போனவுடன் அப்படியே பொட்டலாகிவிடுகிறது. பலமுறை இந்த அவையில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

தயவு செய்து எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள ஜவ்வாது மலையைக் காப்பாற்றித் தாருங்கள். கூப்பு கூப்பு என்று கொடுக்கிறீர்கள். எங்கே மரம் இருக்கிறது? காடுகளே இல்லாமல் இருக்கும்போது காண்டிராக்டருக்கு கூப்புவிடுவதனால், இல்லாததை எல்லாம் சொந்தமாகக் கருதி பச்சை மரங்களை—பச்சைப் பிள்ளைகளைப்போல வெட்டிக்கொண்டு போவதைப் பார்த்து வேதனைப்படுகிறோம். இதனால் வருகிற வருமானம் பெரியது அல்ல. ஜவ்வாது மலையில் சந்தன மரங்களினால் கிடைக்கிற வருமானம் தான் வருமானம். அதிலும் இன்றைக்கு அரசுக்கு ஒரு பங்கு வருமானம் வந்தால் அதைப்போல நூறு மடங்கு வேறு இடங்களுக்குப் போகிறது. அவ்வளவு திருட்டுப் போகிறது. இந்தக் காடுகளைக் காப்பாற்றுங்கள். காடுகளைக் காப்பாற்றினால்தான் வன விலங்குகளைக் காப்பாற்ற முடியும்.

ஆகவே உடனடியாக அந்தப் பகுதியை வனவிலங்கு சரணாலயமாக அறிவித்து அங்குள்ள வனவிலங்குகளையும் சரி, மரங்களையும் சரி காப்பாற்றியாகவேண்டும். சில அபூர்வமான மிருகங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. இங்குள்ள காட்டு எருமை இந்தியாவிலேயே தனி இனமாக இருக்கின்றது. அவற்றை தோலுக்காக சுட்டு வீழ்த்துகிறார்கள்; 40 ரூபாய், 50 ரூபாய் கிடைக்கும். அப்படி மிருகங்கள் சுடப்படுவதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டும்.

1973 ஆகஸ்ட் 13] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தடுப்பதற்கு சட்டம் இல்லை வகையில்லை. காரணம்என்னவென்றால், அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதை நான் குறை சொல்லவில்லை. அதிகாரிகள் ஆலங்காயத்திலே இருக்கிறார்கள், திருப்பத்தூரிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் காரியமாற்ற வேண்டும். அந்த வகையிலே இன்றிருக்கிற சட்டத்திலே இடமில்லை. ஆகையினாலே உடனடியாக ஜவ்வாது மலையை வன சரணாலயமாக மாற்ற வேண்டும். எங்கோ இருப்பதை எல்லாம் மாற்றுகிறோம். தமிழகத்திலே முக்கியமாக இருக்கிற ஜவ்வாது மலையைப்பற்றி நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

வட ஆற்காடு மாவட்ட வேலூர் முரசிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. சென்ற வாரம் நான் வேலூருக்குச் சென்றபொழுது ஒரு குறிப்பைப் பார்த்தேன். என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பார்த்திருக்கலாம். மரங்கள் இல்லாத காரணத்தால் ஒரு மான் தன்னுடைய குட்டியுடன் ஊருக்கு வந்துவிட்டதாம். பிள்ளைகள் எல்லாம் அதை வேடிக்கைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த மானுக்கு மறைவதற்கு இடம் இல்லை. அந்த மானைப் பிள்ளைகள் எல்லாம் துரத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த மான் தங்கியிருந்த காட்டில் மரங்களில்லை, வேறு வழியில்லை; அது ஊர்ப் பக்கம் வந்திருக்கிறது. ஒரு வீட்டினுள் நுழைந்திருக்கிறது. அந்த வீட்டின் கதவை சாத்தி அதைப் பிடித்துவிட்டார்கள். கடைசியிலே--எப்படியோ, அங்கே ஒரு அதிகாரி இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது—அந்த அதிகாரி, எங்களுடைய காட்டு மானைப் பிடித்து, அமிர்தி வன சரணாலயத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால் இது என்ன கொடுமை? அந்த மலையைப் பொறுத்த அளவிலே, அங்கே நல்ல மான்கள், புள்ளிமான்கள் காட்டெருமைகள், சிறுத்தைகள், கடம்பை மான்கள் எல்லாம் உள்ளன. There are rare species of wild animals in the Javvadu Hills இதை நீங்கள் காப்பாற்றித் தரவேண்டும். இந்த மாதிரி சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் பிரயோஜனம் இல்லை. நான் அதை மிகவும் வற்புறுத்தி, மிக வேதனையுடன் சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய ஜவ்வாது மலையை நீங்கள் காப்பாற்றித் தராவிட்டால், எங்களுடைய காடுகளை நீங்கள் காப்பாற்றித் தராவிட்டால், வனவிலங்குகள் இருக்காது. காடுகள்

இல்லாவிட்டால், மழை பெய்யாது. மழை இல்லாவிட்டால், வட ஆற்காடு மாவட்டமே நிச்சயமாகத் தன்னுடைய செழுமையை இழந்துவிடும்.

Let the entire Javvadu Hills be declared an Animal Sanctuary and all the Revenue forest areas be transferred to the Forest Department. இந்த வேண்டுகோளை விடுத்து நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் துரிதமாகக் கவனித்து, முற்போக்கான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சினை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கு. அ. பொம்மன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் லத்தீப் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, நம் நாட்டில் 33 சதவிகிதம் காடுகள் இருக்கவேண்டும்; ஆனால், இப்பொழுது நமக்கு இருப்பது 16 சதவிகிதம் தான். இதைக் கடந்த சட்ட சபையிலேயே நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். வன விலங்குகளை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும். ஆனால், பாது காப்பது எப்படியென்றால் இன்றைக்கு வனங்களைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களோ அந்த மிருகங்களைக் கொன்றுவிடுகிறார்கள். அதற்கும் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த மாதிரி வனங்களைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்காமல் இருப்பதுதான் மிக நல்லது. அப்பொழுதுதான் வனவிலங்குகளைக் காப்பாற்ற வசதி ஏற்படும்.

அதே மாதிரிதான் காடுகளின் நிலையும். நாச்சுரல் பாரஸ்ட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய காடுகளை எல்லாம் அழித்து, செயற்கை முறையிலே வனங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் செயற்கை வனங்கள் எதற்காகப் பிரயோஜனம்? அவை கமர்ஷியல் பர்பஸ்ஸுக்காகத்தான் பிரயோஜனம். ஆகவே, அவற்றை வனம் என்பதில் அர்த்தமே இல்லை. நீலகிரி மாவட்டம் மலைகள் நிறைந்த மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்தில் மழை பெய்யாததனால் தான் நமக்கு மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. ஆகவே, மரங்கள் இருப்பது மழையைக் கொண்டு வருவதற்கு அறிகுறி என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். யூக்கலிப்டஸ்

மரங்களைப் போட்டு அவற்றைக் கூப்பு விட்டு வியாபார நோக்குடன் செய்கிறார்கள். அது ரொம்பத் தவறு. ஆகவே, நாச்சுரல் பாரஸ்ட்ஸ் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வனங்களிலே நெருப்பை வைத்துவிடுகிறார்கள். அதைச் சரியான முறையிலே கண்காணிக்காததாலே, ஒரு மரம் எரிந்தால் கூட, எல்லா மரங்களும் எரிந்துவிடுகின்றன. அது மாதிரி முக்குறுத்தி என்ற இடத்திலே மரங்கள் அழிந்துவிட்டன. நமக்கு வனம் மிக முக்கியம்.

அதேபோல் வனவிலங்குகளை நாம் பாதுகாக்கவேண்டியிருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் மரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றைக் காப்பாற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, before the Hon. Minister replies I want to ask one thing. There is a sort of current idea in public that all wild animals are evacuating from Tamil Nadu to Mysore and Kerala because of want of forests here, particularly from the Nilgiris to Mysore State and they are elephants. Is it true? I do not know; the Hon. Minister may be able to give us correct information.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வன விலங்குகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அதற்கு மலை வளம் அழிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்று நல்ல ஆர்வத்தோடு பேசினார்கள். நான் உள்ளபடியே, அதை வரவேற்கிறேன். பொதுவாக, சட்டங்கள் தவறுகள் இழைக்கக் கூடாது என்று இருந்தாலும் தவறுகள் நடந்துகொண்டிருப்பதை நாம் உணர்கிறோம். உதாரணமாக, திருடக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தால்கூட, திருடுகள் எப்படியோ நாட்டிலே நடைபெறத்தான் செய்கின்றன. ஆனால், காடுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசிடம் இருப்பதால் கூடுமான அளவு, சட்டத்தை வைத்து, எந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்க வேண்டுமோ, அதைச் செய்ய வேண்டிய அளவுக்குச் செய்து

வருகிறோம். இருந்தாலும் மலைப்பகுதி அழிவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆக்க உள்ள உணர்வோடு, அந்த வளத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அங்கங்கே மலையிலே நடக்கிற காரியம்பற்றி அதிகாரிகள் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்று கேட்டால், அங்கே யாராவது மரத்தை வெட்டினால், அதைக் கண்டு பிடித்து விடமுடியாது. வனாந்திரத்திலே நடப்பதெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால், எப்பொழுதாவது, போகின்ற பொழுது, வெட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்கிறார்களே தவிர, அப்பொழுதைக்கப்பொழுது தவறுகள் நடக்கின்றபொழுது கண்டுபிடிப்பதிலே சற்று சிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலே மாண்புமிகு திரு. பொம்மன் போன்றவர்கள் எல்லாம் கூட இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்றவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து, ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகளைப் போன்று பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொண்டு, அழிவைத் தடுப்பதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் மலை வளத்தைப் பாதுகாக்க முடியும்.

இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம் வன விலங்குகளைப் பாதுகாப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரிலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நாடு முழுவதும் ஒரே சீராக இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால், ஷெடியூல் 1-ல் கூறப்பட்டுள்ள 1-வது, 2-வது, 3-வது பாகங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அந்த விலங்குகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். சட்டப் பேரவையினுடைய ஒப்புதலைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைச் சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுதே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன, விலங்குகளை சுடக் கூடாது; சரணாலயங்களில் சுடக் கூடாது, அல்லது சுடுவதற்கு லைசன்ஸ் பெறவேண்டுமென்று பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, ஷெடியூல் 1-ல், 1-வது, 2-வது, 3-வது பாகங்களிலே இருக்கிற மிருகங்களுக்கு, இந்தியா முழுவதிலும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானம் நாடு முழுவதிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நமது மாநிலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஏற்று நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஆலோசனையை நான் நல்ல எண்ணத்தோடு சொன்னேன். ஜவ்வாது முழுவதையும் Wild Life Sanatuary ஆக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தினை நான் சொன்னேன். இந்த ஆலோசனையை அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்றதா, அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணங்கள், ஏற்றுக் கொள்வதில் என்ன சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். மரங்களை வெட்டிவிட்டால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிறவர்கள்பற்றி சரி. ரெவின்யூ பாரஸ்டில் இருப்பவைகளை வெட்டுகிறார்கள். உடனே பாரஸ்டு டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகளிடம் கூறினால், அதற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். சுமார் 34 மைல் தூரத்திற்கு இன்றைக்குக் காடுகள் வெட்டப்பட்டிருக் கின்றன. காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்களும் ரெவினியூ இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் வந்தால் அவைகளைப் பார்க்கலாம். இப்பொழுது ரெவினியூ அமைச்சராக உள்ளவர், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது, காடுகளது இரம்மியத்தை, எழிலைக் கண்டு ரசித்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்த இரம்மியத்தை இரசிப்பதற்கு உதவி செய்தவர் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகவே, தயவு செய்து விளக்கம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஜவ்வாது மலையை சரணாலயமாக்கி விட்டால் நாட்டுக்கு நல்லது. அப்பொழுதுதான் வன விலங்குகள் காப்பாற்றப்படும், காடுகள் காப்பாற்றப்படும். அப்பொழுதுதான் வட ஆற்காடு மாவட்டமும் பிழைக்கும். எங்களுக்குத் தண்ணீர் அளிப்பது கிணறுகள்தான். வேறு விதமான தண்ணீர் கிடையாது. அங்கு நதிகளே கிடையாது. இருப்பதோ பாலாறு ஒன்றுதான். அதிலே தண்ணீரே கிடையாது. ஆகவே, அப்பகுதிகளைக் காப்பாற்றவேண்டுமானால் ஜவ்வாது மலையை வன சரணாலயமாக அறிவிக்கவேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் குறைந்தபட்சம் பரிசீலனையாவது செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, சரணாலயமாக்குவதுபற்றி சென்ற ஆண்டுதான் யோசித்து, யானைமலைப் பகுதியை ஒரு பெரிய சரணாலயமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது பல பகுதிகளைச் சரணாலயமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அந்த அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஆண்டாண்டுதோறும் ஏலகிரி மலையை சரணாலயம் ஆக்கவேண்டும், ஜவ்வாது மலையை சரணாலயம் ஆக்கவேண்டுமென்று எல்லாம் பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அடுத்த சரணாலயம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை வருமானால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

" WHEREAS this Assembly considers that it is desirable to have a uniform law throughout India for the protection of wild animals and birds and for all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto;

AND WHEREAS the subject matter of such a law is relatable mainly to entry 20 (Protection of wild animals and birds) of List II of the Seventh Schedule to the Constitution of India;

AND WHEREAS in pursuance of resolutions passed under clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, by all the Houses of the Legislatures of States of Andhra Pradesh, Bihar, Gujarat, Haryana, Himachal Pradesh, Madya Pradesh, Manipur, Punjab, Rajasthan, Uttar Pradesh and West Bengal to the effect that the matters aforesaid should be regulated in those States by Parliament by law, the Parliament has enacted the Wild Life (Protection) Act, 1972 (Central Act 53 of 1972);

AND WHEREAS it appears to this Assembly to be desirably that the aforesaid Wild Life (Protection) Act, 1972 should be adopted in the State of Tamil Nadu;

NOW, THEREFORE, in exercise of the powers conferred by clause (1) of Article 252 of the Constitution of India; this Assembly hereby reserves that the Wild Life (Protection) Act, 1972 (Central Act 53 of 1972) should be adopted in the State of Tamil Nadu.''

தனித் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறை வேற்றப்பட்டது.

4. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களின்கீழ், உபரி நிலங்களை ஒப்படை பெறுவதற்கான தகுதியும், முன்னுரிமை பெறுபவர் களின் வரிசை முறையும் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) (தமிழ்நாடு சட்டம் 58/1961) சட்டத்தின் 94-வது பிரிவிலுள்ள (1) உட்பிரிவின்கீழ், தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (உபரி நிலங்களை முடிவு செய்தல்) விதிகளில் செய்யக் கருதியுள்ள கீழ்க்கண்ட வரைவுத் திருத்தங்கள் சிலவற்றிற்கு மேற்சொன்ன உட்பிரிவில் கண்ட வரம்பு நிபந்தனையின்படி ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படவேண்டும்".

வரைவுத் திருத்தங்கள்

மேற்சொன்ன விதிகளில்—

(1) 2-வது விதியில் (e) பகுதி விட்டுவிடப்படவேண்டும்.

(2) 5-வது விதிக்குப் பதிலாகக் கீழ்க்கண்ட விதி அமைத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்; அதாவது—

"5. **உபரி நிலங்களை ஒப்படை பெறுவதற்கான தகுதியும் ஒப்படை செய்யப்படவேண்டிய நிலத்தின் உயரளவு பரப்பும்.**—

(1) கீழ்க்கண்ட நபர்களும், சங்கங்களும் உபரி நிலத்தை ஒப்படை பெறத் தகுதி பெற்றிருப்பதோடு பின்வரும் வரிசை முறைப்படி முன்னுரிமை பெறவும் தகுதியுடையவராவர்.